

Nødvendigheden af en Omordning af Overformynderivæsenets nuværende Indretning udenfor Kjøbenhavn var i den Grad paatrængende, at Sagens Forebringelse for Repræsentationen ikke burde udsættes længere. Jeg har i det af mig forelagte Udcast i alt Væsentligt adopteret det samme Grundlag, som min Formand var gaaet ind paa; men jeg har — i Overeensstemmelse med hvad jeg tidligere i en anden Stilling har haft Leilighed til at gøre gjældende i denne Sag — fundet det rigtigere at gjenoptage Landstingets Tanke om eet Overformynderi og navnlig et Overformynderi i Kjøbenhavn med den størst mulige Forbindelse med Kjøbenhavns Overformynderi. Det er denne Tanke om, hvorledes Sagen helst bør ordnes, der altsaa er nedlagt i det Lovudkast, som jeg herved har den Ære at forelægge. De Forskjelligheder, der igrønt ville forefindes mellem dette Lovudkast og det, der fremkom som Resultatet af Afstemningen ved anden Behandling i Folkethinget i den 16de Samling, ville let sees kun at være ligefremme Conseqventer af den Forandring, at Overformynderibestyrelsen samles paa eet Sted. Jeg skal med disse Ytringer, og idet jeg igrønt henviser til Motiverne, anbefale Sagen til Thingets Drøftelse.

Formanden: Exemplarer af Lovudkastet skulle blive omdeelte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Justitsministeren forelægger: Udcast til Lov, indeholdende nogle Bestemmelser om Forvaltningen af Umyndiges Midler.

Justitsministeren: Jeg har den Ære med Hs. Majestæts allerhøieste Samtykke at forelægge det høie Thing et Lovudkast, indeholdende nogle Bestemmelser om Forvaltningen af Umyndiges Midler. De i dette Lovudkast indeholdte Bestemmelser ere i den næste Overeensstemmelse med det, der fremkom ved Folkethingets Afstemning i 15de Session. Det er nogle Bestemmelser, som skulle have Gylbighed ikke alene udenfor Kjøbenhavn, men ogsaa i Kjøbenhavn, og denne Omstændighed er det, som har bragt mig til at antage det for rig-

tigere, istedetfor at de ved Afstemningen i Folkethinget vare knyttede som en uadskillelig Deel til Forslaget om Overformynderiernes Ordning udenfor Kjøbenhavn, at gøre dem til Gjenstand for et særskilt Lovforslag. Det er Bestemmelser, som søge at gøre det muligt for en Arvelader, der ikke ønsker, at de Midler, han efterlader, skulle udsættes under Overformynderiernes Bestyrelse, at lade disse administrere af en af ham indsat Værg, og i Forbindelse dermed Bestemmelser, der sigte til at udsandre fra Overformynderiernes Bestyrelse de Midler, der indstaae hos Forældre efter Skifteextracter, idet det er aldeles klart, at Administrationen af disse Midler, eller rettere Controllen dermed, besværliggjøres, naar Bestyrelsen samles i eet Overformynderi her i Kjøbenhavn. Jeg kan ikke nægte, at jeg ikke har været uden Betænkelse ved at gaae ind paa at overlade til Værgbestyrelserne en saa stor Deel af Umyndiges Midler, som den maa erkjendes for at være, hvorpaa disse Bestemmelser komme til Anvendelse. Smidlertid var der i det andet Thing en afgjort Stemning for en saadan Ordning, og Thingets Afstemninger bleve derhos tiltraadte af den daværende Justitsminister, hvorfor jeg har fundet det rigtigere at tilside sætte al Tvivl, jeg mulig kunde nære, og forelægge Lovudkastet, som det nu er affattet. Jeg er gaaet ud fra, at det var ønskeligt, at disse 2 Lovforslag maatte følges ad, men jeg har ogsaa Blikket fuldt aabent for, at der kunde være Grund til kun at ville gaae ind paa at vedtage det ene, uden at lade det være afhængigt af, hvorvidt ogsaa det andet — jeg mener det om Overformynderiets Ordning udenfor Kjøbenhavn — kunde naae at blive til Lov. Med disse Ord og under Henviisning til Motiverne skal jeg tillade mig at anbefale Sagen til Thingets Drøftelse.

Formanden: Exemplarer af Lovudkastet ville blive omdeelte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Justitsministeren forelægger: Udcast til Lov om Capitelstaxten for Værkerne.